

РЕШЕНИЕ

№ 35876

гр. София, 31.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10861** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 вр. чл. 121, ал. 1, т. 1 вр. чл. 108 вр. чл. 107, ал. 1, т. 4 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на А. С. Д. от [населено място], [улица], депозирана чрез пълномощник - адв. И. Д., Адвокатска колегия - М. срещу Заповед № ЧР – 308 от 08.10.2024 г. издадена от министъра на електронното управление, с която на основание чл.107, ал. 1, т. 4 вр. чл. 27 вр. чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, считано от 09.10.2024 г. е прекратено служебното му правоотношение на длъжността «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление».

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост. Твърдят се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с материални норми. Сочи се липса на фактическа обоснованост на приложеното правно основание по чл. 107, ал. 1, т. 4 вр. чл. 27 вр. чл. 7, ал. 2 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение. В този контекст, се твърди липса на доказателства, че членството в Политическа партия (ПП) „Спаси С.“ и участието във върховния орган - Националната конференция е равнозначно на заемане на ръководна длъжност в политическа партия. Застъпено е становище за избирателно позоваване на разпоредби от Устава на ПП «Спаси С.» в противоречие на същността, особеностите и структурата на органите на политическата партия. Поставен е акцент на нормативното разграничаване на компетентностите на ръководните органи от тези на върховния орган (Националната конференция), възприето при отразяване на данните в регистъра на Софийски градски съд – вписване единствено на членовете на Изпълнителния съвет и

Контролната комисия на ПП «Спаси С.». С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна. Претендират се направените разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят и процесуалният му представител поддържат искането в жалбата и съображенията, с които е обосновано. Ангажират писмени доказателства Претендират разноски съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК и приложени към него доказателства (л. 275 – л. 278). В писмени бележки адв. И. Д. (л. 292 – л. 293) застъпва становище за целенасочени действия за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, обосновано с липса на документално отразяване на възлагането, а и на резултати от твърдяната от свид. Р. Г. проверка за несъвместимост на служителите в Министерството на електронното управление, в хода, на която се твърди да са установени данни, относими към основанието по чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. Оспорва се връзката между публикуваната информация за жалбоподателя в официалния електронен сайт на ПП «Спаси С.» в Секция «Екип» и заемане на длъжност в ръководен или контролен орган на партията, на която се позовава свид. Г.. Сочи се наличието на отделна секция «Управление», която не съдържа информация за жалбоподателя.

Ответникът – министърът на електронното управление, чрез процесуалните си представители – главен юрисконсулт Г. Д. и адв.И. Г., САК в писмения отговор (л. 237 – л. 238) и допълнително представените бележки (л. 284 – л. 291) оспорва жалбата. Поставя акцент на доброволния избор на жалбоподателя да участва пряко във формирането и осъществяването на политиката, и в ръководството на дейността за създаване на обществено доверие и авторитет на ПП «Спаси С.», на неспазването на изискванията на чл. 27 от ЗДСл и неотразяването в подадената на 13.06.2024 г. декларация по чл. 35, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ отм. – чл. 49, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията – ДВ, бр. 84/06.10.2023 г. в сила от 06.10.2023 г.) на участието в ПП «Спаси С.». Поверката за установяване на основания за несъвместимост по отношение на служителите от администрацията на Министерството на електронното управление се сочи като елемент от прилагани превантивно антикорупционни мерки. С позоваване на нормативно предвидената възможност всяка политическа партия сама да изработи и утвърди устав, с който да регламентира общата си политическа дейност, органите и техните правомощия е аргументирана тезата, че всички членове на ПП «Спаси С.» са участници във висшия върховен и ръководен орган - Националната конференция и това е съществен отличителен белег спрямо останалите регистрирани политически формации доколкото предоставя ръководни функции и обезпечава участието на всеки член на колективния орган при вземане на задължителните решения за всички структури, органи и членове на партията. С позоваване и на практика на Върховния административен съд по сходни казуси е мотивирано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендират се направените по делото разноски в размера, посочен в списъка по чл. 80 от ГПК и приложените доказателства (л. 279 - л. 280).

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София - град, въз основа на събраните доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

Със Заповед № ЧР-К-39 от 02.05.2018 г. издадена от председателя на Държавна агенция «Електронно управление», въз основа на одобрен Доклад рег. № 830 от 25.05.2018 г. (л. 99 – л. 100), е обявена процедура по чл. 81а от ЗДСл за назначаване на служител на длъжността „държавен експерт“ в отдел „Политики и методики“ на дирекция „Политики за е-управление“.

На 18.06.2018 г. е подписано тристранно Споразумение между министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция «Електронно управление» и държавния служител А. С. Д. –

«главен експерт» в 01 сектор «Управление на проекти и развитие» към отдел «Развитие на К. и проекти» при дирекция «Комуникационни и информационни системи» в Министерство на вътрешните работи (л. 12 и л. 96, л. 97, л. 98 и л. 202). Съгласно това Споразумение А. С. Д. преминава на държавна служба в Държавна агенция «Електронно управление» на длъжност «държавен експерт», ранг II младши, в отдел «Политики и методики», дирекция «Политики за е-управление».

Със Заповед № ЧР-Н-848 от 18.06.2018 г. на председателя на Държавна агенция «Електронно управление», на основание чл. 9 от ЗДСл, А. Д. е назначен на длъжността «държавен експерт», с ранг II младши, в отдел «Политики и методики», дирекция «Политики за е-управление», считано от 03.07.2018г. (л. 95). При встъпване в изпълнение на длъжността, жалбоподателят е подписал Клетвен лист (л. 214), запознал се е с Етичния кодекс на служителите в Държавна агенция «Електронно управление» (л. 215 – л. 217), подал е Декларация по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ, заведена с рег. № Д-35/1-41 от 03.07.2018 г. (л. 218), връчена му е длъжностна характеристика, утвърдена на 20.12.2016 г. от и.д. главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (л. 93 – л. 94).

В Декларацията по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ жалбоподателят А. Д. саморъчно е отразил, че към момента на встъпване в длъжност «не заема» друга длъжност и «не извършва» дейност, които съгласно Конституцията или закон са несъвместими със заеманата държавна длъжност.

В чл. 13, ал. 4 на Глава четвърта на Етичния кодекс на служителите на Държавна агенция «Електронно управление» (л. 216-гръб), с който се е запознал и жалбоподателят Д. при встъпване в длъжност, е предвидено, че «Когато служителят се съмнява дали дадена дейност е съвместима със служебните му задължения, той трябва да обсъди това със своя ръководител.»

Със Заповед № ЧР-Н-1930 от 23.10.2019 г., след приемане на Правилник за дейността, структурата и организацията на Държавна агенция «Електронно управление» с Постановление на Министерски съвет от 18 септември 2019 г., в сила от 20.09.2019 г. и утвърдено длъжностно разписание, в сила от 01 ноември 2019 г., А. С. Д. е преназначен на длъжност «държавен експерт», с ранг II младши, в отдел «Стратегии и политики», дирекция «Стратегии и политики за е-управление», считано от 01.11.2019 г. (л. 90). На 29.11.2019 г. му е връчена длъжностна характеристика за длъжността, на която е преназначен. (л. 87 – л. 89). Своевременно е бил запознат и са му връчвани актуализирани одобрени варианти на длъжностна характеристика за длъжността «държавен експерт», с ранг II младши, в отдел «Стратегии и политики», дирекция «Стратегии и политики за е-управление» - на 16.12.2019 г. (л. 84 – л. 86) и на 20.12.2019 г. (л. 79 – л. 83).

Със Заповед № ЧР-Н-594 от 17.03.2020 г., на основание чл. 75, ал. 1 от Закона за държавния служител вр. чл. 26, т. 2, б. «в» от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация и Заповед на председателя на Държавна агенция «Електронно управление» № Д.-246 от 15.01.2018 г., жалбоподателят е повишен в ранг, считано от 01.03.2020г. – от II младши в I младши (л. 72).

Със Заповед № ЧР-Н-767 от 30.06.2020 г., след изменение на длъжностното разписание на ДА «Електронно управление» в сила от 01 юли 2020 г., утвърдено с предходна заповед № Д.-246 от 15.01.2018 г., и въз основа на издадена от председателя заповед № ЧР-Н-760 от 30.06.2020 г., жалбоподателят А. С. Д. е преназначен на длъжност «държавен експерт» в отдел «Стратегическо планиране», дирекция «Стратегии и политики за е-управление» с ранг I младши, считано от 01.07.2020 г. (л. 74). На 16.07.2020 г. му е връчена и утвърдена длъжностна характеристика за длъжността, на която е преназначен. (л. 68 – л. 70).

На 05.06.2020 г. жалбоподателят е отразил с полагане на подписа си, че се е запознал с приетия с ПМС № 57 от 02.04.2020 г. (ДВ, бр. 33 от 07.04.2020 г. в сила от 08.05.2020 г.) Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация (л. 211 – л. 212).

Със Заповед № ЧР - 93 от 20.05.2022 г. на министъра на електронното управление, след създаване с Постановление на Министерския съвет № 89 от 19.05.2022 г., на Изпълнителна агенция «Инфраструктура на електронното управление» и приемане на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция «Инфраструктура на електронното управление» и на Устройствен правилник на Министерството на електронното управление, в сила от 20.05.2022 г., в съответствие с утвърдено със Заповед № ЧР-36 от 20.05.2022 г. на министъра длъжностно разписание на администрацията на Министерство на електронното управление, в сила от 20 май 2022 г., А. С. Д. е преназначен на длъжност «главен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление» в Министерство на електронното управление, считано от 20.05.2022 г. (л. 53). На 20.06.2022 г. му е връчена длъжностна характеристика за длъжността, на която е преназначен месец по-рано (л. 50 – л. 53).

На 03.06.2022 г. жалбоподателят А. Д. е подал Декларация по чл.35, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ рег. № ЕУ-35/1-47/03.06.2022 г. (л. 45), в която е отразил, че «не заема длъжност» и «не извършва дейност», които съгласно Конституцията или закон са несъвместими със заеманата от него публична длъжност в Министерство на електронното управление.

С Доклад рег. № 259 от 27.06.2022 г. на и. д. директор на дирекция «Политики за електронно управление», съгласуван с главния секретар на Министерство на електронното управление (л. 203 – л. 204) е направено предложение за трансформиране на заети длъжности в по-високо длъжностно ниво и провеждане на конкурентни подбори за заемането им.

След извършен конкурентен подбор (л. 200 – л. 202), при условията на чл. 31 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (Н.) и изразено съгласие за заемане на длъжността «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление» е направено предложение от и. д. директор на дирекция «Политики за електронно управление», съгласувано с главния секретар на Министерството на електронното управление (л. 201) за повишаване в длъжност на жалбоподателя А. Д.. Със Заповед № ЧР-202 от 07.07.2022 г. на главния секретар на Министерството на електронното управление А. С. Д. е преназначен на длъжността «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление» на Министерство на електронното управление, считано от 08.07.2022 г. (л. 49). При встъпване в длъжност му е връчена длъжностна характеристика (л. 46 – л. 48). Със Заповед № ЧР-Р-33 от 30.03.2023 г. (л. 34) е повишен в ранг – от I младши в V старши.

Оспорената в настоящото производство Заповед № ЧР – 308 е издадена от министъра на електронното управление на 08.10.2024 г. (л. 31). Като основание за прекратяване на служебното правоотношение, считано от 09.10.2024 г., в заповедта са посочени разпоредбите на чл. 107, ал. 1, т. 4 вр. чл. 27 вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл, а в мотивите е отразено, че държавният служител не е спазил задължението за уведомяване по чл. 27 от ЗДСл - в 7-дневен срок, след възникнало по време на изпълнение на държавната служба основание за недопустимост по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл - да уведоми органа по назначаване. Посочено е, че е установено нарушение на чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл – заемане на ръководна или контролна длъжност в политическа партия. С позоваване на разпоредбите на чл. 14 и чл. 19, ал. 3 от Устава на Политическа партия „Спаси С.“ е направен извод, че като член и основател на ПП „Спаси С.“ заемащият ръководна длъжност държавен служител А. Д. е в условия на несъвместимост. Заповедта е връчена в деня на издаването ѝ – 08.10.2024 г. (л. 31).

В приложеното към жалбата, прието като писмено доказателство по делото, Удостоверение за актуално състояние, издадено на 25.03.2024 г. от Софийски градски съд по ф. д. № 23/2023 г., са отразени всички промени по партидата на Политическа партия «Спаси С.», вписана в Регистъра за политическите партии под № 433, том 14, стр. 16, на основание чл. 595 от ГПК вр. чл. 15 от Закона за политическите партии (ЗПП) с Решение от 01.06.2023 г. (л. 11). Посочено е, че У. събрание е проведено на 15.01.2023 г. и е приело Устава на партията, който е неразделна част от решението за вписване (л. 19 – л. 30). Поименно в регистъра е отразен съставът на Изпълнителния съвет и на Контролната комисия. Посочен е представляващият партията - председателят Б. Б. Б., който е и председател на Изпълнителния съвет.

Съгласно чл. 13 от Устава на Политическа партия «Спаси С.» - Приложение № 1 към Протокола от проведеното на 15.01.2023 г. У. събрание (л. 19 – л. 30) структурата на партията включва «ръководни, включително върховен и контролни органи, както и Местни организации, които са териториални структури на Партията.» (л. 22). Като ръководни централни органи на ПП «Спаси С.», които формират и осъществяват политиката, ръководят дейността и работят за създаване на обществено доверие и авторитет на партията в чл. 14 от Устава са посочени : 1. Национална конференция, 2. Изпълнителен съвет 3. Председател. Контролен орган на ПП «Спаси С.» е Контролната комисия (чл. 15). Чл. 19, ал. 1 от Устава предвижда, че Върховен орган на ПП «Спаси С.» е Националната конференция. Решенията ѝ са задължителни за всички структури, органи и членове на Партията. В състава ѝ се включват всички членове на ПП «Спаси С.», които са членове от повече от 3 месеца, считано от датата на провеждане на Националната конференция (чл. 19, ал. 3).

Изпълнителният съвет е висш ръководен орган на ПП «Спаси С.», според чл. 20, ал. 1 от Устава и взема решения по всички въпроси, касаещи дейността на Партията, които не са от компетентността на Националната конференция, на председателя и на Контролната комисия. Мандатът на Изпълнителния съвет, съгласно ал. 2 на чл. 20 от Устава, е 3 години.

Съгласно чл. 21 от Устава на ПП «Спаси С.», председателят на Партията се избира и освобождава от Националната конференция. Правомощията му обезпечават осъществяването на текущата политическа дейност и представителство на Партията пред всички физически и юридически лица, държавни и общински институции, както и структури на гражданското общество. Председателят ръководи дейността на Изпълнителния съвет и може да делегира свои правомощия на други членове на Изпълнителния съвет по своя преценка (чл. 21, ал. 5 - л. 26-гръб). Съгласно чл. 27 ал. 1 от Устава, Политическа партия «Спаси С.» може да бъде прекратена единствено с решение на Националната конференция.

Приетите писмени доказателства по искане на процесуалните представители на ответника, приложените към ф. д. 23/2023 г. по описа на Софийски градски съд, образувано по повод регистрацията на Политическа партия «Спаси С.» - Протокол от проведено на 15.01.2023 г. У. събрание (л. 246 – л. 252) и Декларация до И. комитет на ПП «Спаси С.» от 20.11.2022 г., депозирана от жалбоподателя А. Д., на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 8 и чл. 9, ал. 1 от ЗПП, сочат изразеното лично желание за членство в Политическа партия «Спаси С.» и приемането на основните принципи и цели, залегнали в У. декларация (т. 5 от Декларацията – л. 253 – л. 254). Като член - учредител жалбоподателят е взел участие в проведеното на 15 януари 2023 г. У. събрание.

Решението на СГС от 01.06.2023 г. по ф. д. 23/2023 г. за вписване в Регистъра на политическите партии на Политическа партия «Спаси С.» е обнародвано в неофициалния раздел на Държавен вестник бр. 54 от 23 юни 2023 г., стр. 48 (л. 263).

По искане на процесуалните представители на страните като писмени доказателства са приети и

извадки от интернет страницата на ПП «Спаси С.», част от които съдържат информация и за жалбоподателя в качеството му на член на ПП «Спаси С.» (л. 264 – л. 265 и л. 269 - 272). Като писмени доказателства са приобщени и актуални към 08.10.2024 г. (датата на издаване на оспорения административен акт) и 28.02.2025 г. Поименни длъжностни разписания на длъжностите в Отдел «Области на политики за електронно управление» (л. 273 – л. 274).

В показанията си свид. Р. Г. (л. 282 – л. 283) – началник на отдел «Управление на човешките ресурси и собствеността» в Министерство на електронното управление сочи, че в началото на м. септември 2024 г. устно ѝ е било разпоредено от министъра да извърши проверка за наличие на основания за несъвместимост на държавните служители в министерството. По време на тази проверка от публично достъпната информация на електронната страница на ПП «Спаси С.» е било установено, че жалбоподателят А. Д. е включен сред членовете на Партията, за които е публикувана информация в рубрика със заглавие «Нашият екип». Последвала е проверка на подадените от жалбоподателя декларации за конфликт на интереси, съхранявани в служебното му досие. Установено е, че в тях не е декларирано членството в ПП «Спаси С.». Направена е проверка и в регистъра, воден от СГС, след което е издадена и оспорената заповед. Свидетелката заяви, че по принцип проверка на декларирани данни в декларациите за конфликт на интереси се прави при постъпване на служителите, а впоследствие - при възлагане от съответния орган по назначаване. Резултатите от проверката са докладвани в съответствие с възлагането - устно. Свид. Р. Г. е категорична, че не са съставяни документи по повод на проверката.

Описаните релевантни за правния спор факти дават основание за следните правни изводи:

Жалбата **е процесуално допустима** – подадена е в предвидения 14-дневен срок, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл (Заповедта е връчена на 08.10.2024 г., жалбата е заведена в АССГ с вх. № 28825 на 21.10.2024 г.), от легитимирано лице, съгласно чл. 147, ал. 1 от АПК – адресат на оспорения и подлежащ на съдебен контрол административен акт, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество – жалбата **е НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да извърши проверка на административния акт на всички основания, посочени в чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК, независимо от заявените в жалбата, с която е сезиран.

Заповедта е издадена от компетентен орган - министър на електронното управление - орган по назначаване на държавните служители в Министерство на електронното управление, съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията (ЗА). В това си качество министърът е упражнил правомощието по чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл – да прекрати без предизвестие служебното правоотношение на жалбоподателя на заеманата длъжност «държавен експерт», позовавайки се на правното основание по чл. 27 вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. Като фактически основания в мотивите на заповедта са посочени :

- неспазване на задължението за уведомяване по чл. 27 от ЗДСл
- нарушаване на разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл – заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия
- наличие на несъвместимост предвид едновременното заемане на ръководна длъжност в администрацията на Министерството на електронното управление и на ръководна длъжност в Политическа партия «Спаси С.»
- ръководни централни органи на Политическа партия «Спаси С.», според чл. 14 от Устава са Националната конференция, Изпълнителен съвет и Председател, Националната конференция е върховен орган на партията и включва всички членове.

Едностранното прекратяване на служебното правоотношение без предизвестие има за цел да

санкционира неправомерно поведение на държавен служител и е допустимо само на основанията изчерпателно посочени в чл. 107, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл. В конкретния казус като основание за прекратяване е визирана хипотезата на т. 4, на ал. 1, чл. 107 от ЗДСл – държавният служител не е спазил задължението за уведомяване по чл. 27 от ЗДСл – не е уведомил в 7-дневен срок от настъпване на основанията за несъвместимост с изпълняваната държавна служба.

Съгласно чл. 116, ал. 1 от Конституцията държавните служители са изпълнители на волята и интересите на нацията затова при изпълнение на службата са длъжни да се ръководят единствено от закона и да бъдат политически неутрални. Гаранция за добросъвестно, независимо и безпристрастно осъществяване на властническите функции в обществен интерес са и изчерпателно изброените в разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗДСл непреодолими пречки за едновременно заемане на длъжности или за извършване на дейности паралелно с упражняваната държавна служба. Според легалната дефиниция на понятието «несъвместимост», дадена с разпоредбите на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на Закона за отнемане на незаконно придобито имущество (ДВ, бр. 7/19.01.2018 г. с последни изменения приложими към момента на издаване на оспорения административен акт – ДВ, бр. 102 от 08.12.2023 г.) и § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията (ДВ, бр. 84/06.10.2023 г. в сила от 06.10.2023 г. изм. и доп. с приложими към момента на издаване на оспорения административен акт – ДВ, бр. 13 от 13.02.2024 г.), несъвместимостта е съвкупност от конституционно или законово определени забрани за съвместяване на определена публична длъжност с друга такава, както и с длъжности и дейности, свързани с частен интерес на заемащия публичната длъжност.

Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Закона за държавния служител, на която се е позовал органът по назначаване, за да прекрати служебното правоотношение на жалбоподателя А. Д., упражнявайки правомощието по чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл – не може да бъде назначавано за държавен служител лице, което заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия. Въведената забрана е абсолютна и цели да ограничи възможностите за конфликт на различни по характер лични и служебни интереси при изпълнение на държавната служба, в съответствие с конституционното изискване държавните служители да се ръководят единствено от закона и да бъдат политически неутрални.

Фактическите констатации, установени при извършената проверка от свид. Г. – членството на жалбоподателя А. С. Д. в Политическа партия «Спаси С.», вписана в Регистъра на политическите партии при СГС по ф. д. 23/2023 г. с решение от 01.06.2023 г. под № 433, том 14, стр. 16, обнародвано в ДВ бр. 54/23.06.2023 г., участието му в У. събрание, проведено на 15.01.2023 г., подадената декларация до И. комитет, на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от Закона за политическите партии, в която е заявил, че приема основните принципи и цели, залегнали в У. декларация, както и включването му сред представените членове на екипа в публично достъпната информация на електронния сайт на ПП «СПАСИ С.» (л. 264 – л. 265) и не отразяването на това обстоятелство в подадената през 2024 г. декларация за конфликт на интереси, съгласно чл. 49, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, са установени по несъмнен начин от събраните по делото доказателства и не са спорни за страните.

В този смисъл, настоящият съдебен състав счита за установено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението по чл. 27 от ЗДСл - да уведоми органа по назначаване в 7-дневен от настъпване на основанията за несъвместимост.

По повод възраженията относно процедурата, по която е извършена проверката и е установено членството на жалбоподателя в ПП «Спаси С.» като основание за несъвместимост с изпълняваната държавна служба, съдът държи да отбележи, че разпоредбата на чл. 56 от Закона за противодействие на корупцията (ДВ, бр. 84/06.10.2023 г. в сила от 06.10.2023 г.) предвижда задължение за органа по избора или назначаването да поддържа публичен регистър на

декларациите за несъвместимост и декларациите за промяна на декларираните обстоятелства в декларациите за несъвместимост, по чл. 49, ал. 1 от закона, но не урежда специален ред за извършване на проверка на декларираните обстоятелства. Несъвместимостта е законово ограничение за назначаване и изпълнение на държавна служба, поради което при настъпване на изчерпателно посочените предпоставки в хипотезата на чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, представлява правопрекратяващ юридически факт за вече възникналото служебно правоотношение.

Стандартът, установен в разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от Конституцията, че държавните служители са изпълнители на волята и интересите на нацията, т. е. длъжни са да работят в обществен интерес, е обезпечен с въведената пропорционална намеса при ограничаване на правото на труд в изпълнение на по-висшата конституционна ценност – престижът и доверието, с което държавната служба следва да се ползват в обществото. В мотивите на Решение № 7 от 08.10.2013 г. на Конституционния съд по к. д. 16/2013 г. (ДВ, бр. 89/2013 г.) е посочено, че *„Правната уредба на несъвместимостта има за цел да не допусне и да попречи на изпълнението на държавна служба или на друга дейност по начин, който би влязъл в противоречие или би поставил под съмнение изискванията за независимост и добросъвестност при осъществяване на пълномощия, на права и задължения. Несъвместимостта решава въпроса, как трябва да се развие възникнало конкретно правоотношение с оглед възможността да се упражняват правата и задълженията по него. Тя предполага две паралелни правоотношения, едно от които Конституцията повелява да бъде премахнато. Отстраняването ѝ може да се постигне единствено чрез волеизявление за прекратяване на едното от правоотношенията от лицето, което е страна по двете правоотношения. Друг правен субект със свое волеизявление би могъл да прекрати несъвместимостта по определен ред само в случай, че тя не е прекратена от самото лице в сроковете, установени в закона.“*. Затова и основанийето за упражняване на правомощието по чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл от органа по назначаване е обвързано със спазване на срока по чл. 27 от ЗДСл в рамките на който служителят разполага с възможност да отстрани несъвместимостта.

Изискването за политически неутралитет при изпълнение на държавната служба, въведено в чл. 4, ал. 2 от ЗДСл предполага държавните служители да се ръководят единствено от закона, да спазват правата и законните интереси и свободи на гражданите и интересите на държавата, поради което изборът между несъвместими позиции и дейности следва да се извърши по предвидения специален ред в разпоредбата на чл. 27 от ЗДСл, който не е спазен от жалбоподателя. По изложените съображения, съдът счита за неприложима в настоящия казус предвидената процедура в Наредбата за организацията и реда за извършване на проверка на декларациите и за установяване на конфликт на интереси (ДВ, бр. 81/02.10.2018 г. - приета с ПМС № 209/26.09.2018 г.).

Законосъобразно в мотивите на оспорената заповед е прието, че жалбоподателят А. Д. като член на Националната конференция на Политическа партия «Спаси С.» изпълнява ръководна длъжност, по смисъла на чл. 7, ал. 2, т. 5, предл. първо от ЗДСл. В чл. 14 на приетия в проведеното на 15.01.2023 г. У. събрание, Устав на ПП «Спаси С.» е посочено, че: *«Ръководните централни органи на Политическа партия «Спаси С.» формират и осъществяват политиката, ръководят дейността и работят за създаването на обществено доверие и авторитет на партията.»*. Като ръководен орган заедно с Изпълнителния съвет и председателя на партията е посочена и Националната конференция. Съгласно чл. 19, ал. 1 от Устава – *«Върховен орган на Политическа партия «Спаси С.» е Националната конференция. Решенията на Националната конференция са задължителни за всички структури, органи и членове на Партията»*. Съставът ѝ се формира от всички членове на Партията, които са нейни членове от повече от 3 месеца. На Националната

конференция са предоставени изключителни правомощия относно – приемане, изменение и допълване на Устава на Партията; приемане, изменение и допълване на Етичния кодекс; избиране и освобождаване на председателя; избиране и освобождаване на членове и резервни членове на Изпълнителния съвет; избиране и освобождаване на членове на Контролната комисия; приемане на решения за сливане, вливане или прекратяване на ПП «Спаси С.». В този смисъл, законосъобразно органът по назначаване е счел, че е налице несъвместимост по чл. 7, ал. 2, т. 5, предл. първо от ЗДСл по отношение на възложената и изпълнявана държавна служба от жалбоподателя А. Д. като «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление» и участието му като член на ПП «Спаси С.» във върховния орган на партията – Националната конференция. Предоставените изключителни правомощия за избиране и освобождаване на останалите ръководни и контролни органи на партията, както и вземането на решения за изменения и допълнения на Устава и Етичния кодекс, включително и на решения със стратегическо значение – за сливане, вливане или прекратяване на партията, безсъмнено отговарят на вложения от законодателя смисъл в понятието «ръководна длъжност», обуславящо несъвместимост по чл. 7, ал. 2, т. 5 предл. първо от ЗДСл и сочат неспазването на задължителното изискване за политическа неутралност, съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗДСл. Н. на всички членове на Националната конференция на ПП «Спаси С.» в регистъра на СГС като част от ръководните органи на партията е непротивопоставимо на неизпълненото от жалбоподателя конституционно задължение за политическа неутралност. Наличната към момента на назначаването или възникналата впоследствие при изпълнение на държавната служба несъвместимост е следвало да бъде преустановена по предвидения в чл. 27 от ЗДСл ред, за да не предпостави упражняването на правомощието на органа по назначаване по чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл едностранно да прекрати служебното правоотношение на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице основания за отмяна на обжалвания административен акт по смисъла на чл. 146 от АПК. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя А. С. Д. на заеманата длъжност по служебно правоотношение «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление» в Министерство на електронното управление е издадена от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и спазване на административно производствените правила, в съответствие с предвидената в закона цел.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител. В представения Договор за правна защита и съдействие № 037275 от 05.12.2024 г. (л. 245) и в списъка по чл. 80 от ГПК (л. 279) е посочен размер на адвокатския хонорар 1 000 лева. Приложено е платежно нареждане от 13.12.2024 г. за преведена сума по договора за правна помощ от 05.12.2024 г. (л. 280). Отчитайки фактическата и правна сложност на конкретния казус, участието в проведените две съдебни заседания, съдът е на становище, че процесуалната активност на пълномощника и предоставената квалифицирана правна помощ е съответна на претендирания минимален размер на възнаграждението в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатската работа.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Д. от [населено място], [улица], депозирана чрез пълномощник -

адв. И. Д., Адвокатска колегия - М. срещу Заповед № ЧР – 308 от 08.10.2024 г. издадена от министъра на електронното управление, с която на основание чл.107, ал. 1, т. 4 вр. чл. 27 вр. чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, считано от 09.10.2024 г. е прекратено служебното му правоотношение на длъжността «държавен експерт» в отдел «Области на политики за електронно управление», дирекция «Политики за електронно управление».

ОСЪЖДА А. С. Д. от от [населено място], [улица], **да заплати.** на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на Министерство на електронното управление сумата от 1 000 (хиляда) лева, направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: